Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK TARYF I ZARZĄDZEŃ KOLEJOWYCH

ORGAN URZĘDOWY MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Rok XI. Warszawa, dnia 29 września 1938 r. Nr. 41.

TREŚĆ.

Dział urzędowy.

A. SPRAWY PRZEWOZOWO-TARYFOWE.

I. ZARZĄDZENIA.

Zarządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 27 września 1938 roku

w sprawach przewozowo - taryfowych.

Na podstawie ustawy z dnia 12 czerwca 1924 roku o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. z roku 1924, nr 57, poz. 580), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 roku w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. z roku 1926, nr 97, poz. 567) oraz ustawy z dnia 21 kwietnia 1936 roku o wydawaniu Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych (Dz. U. R. P. z roku 1936, nr 29, poz. 234) zarządza się co następuje:

Poz. 529. Taryfa towarowa kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska (linie normalnotorowe), część I A.

§ 1. Z dniem 1 października 1938 r. wprowadza się w życie Taryfę towarową kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska (linie normalnotorowe), część I A, zawierającą przedruk Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (ogłoszonego w Dzienniku Ustaw R. P. nr 73 z r. 1938, poz. 521) oraz Przepisy Wykonawcze do tego Regulaminu.

§ 2. Równocześnie traci moc obowiązującą Taryfa towarowa kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska (linie normalnotorowe), część I A, ogłoszona w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych nr 40 z r. 1931, poz. 458, z wyjątkiem Załącznika A do § 4 Regulaminu przewozu, który pozostaje w mocy aż do odwołania.

§ 3. Dotychczasowego wzoru formularze listów przewozowych (także „na okaziciela") i ich wtórników, jak również formularze innych dokumentów wzoru, przewidzianego w taryfie, o której mowa wyżej w § 2, mogą być używane aż do wyczerpania zapasów.

Wyjątek stanowią formularze listów przewozowych imiennych i wtórników d a w n i e j s z e g o wzoru (duży format, bez masy kalkowej), które w myśl § 1, pkt 5) rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 49, poz. 357), przedrukowanego w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych nr 19 z r. 1936, poz. 303, mogły być używane aż do wyczerpania zapasów; formularze te nie mogą być odtąd używane.

§ 4. Zmiany i uzupełnienia przepisów wykonawczych zawartych w taryfie, o której mowa wyżej w § 1, wprowadzające podwyżki przewoźnego lub utrudnienia warunków przewozu wchodzą w życie w terminie skróconym stosownie do § 9, pkt 6 regulaminu przewozu.

§ 5. Taryfa, o której mowa wyżej w § 1 jest do nabycia w Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych, w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4 oraz w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych po cenie 4 zł za egzemplarz.

Nr H. P. I. 1/225.

Poz. 530. Taryfa międzynarodowa na przewóz osób i bagażu kolejami żelaznymi (TMO).

§ 1. Z dniem 1 października 1938 r. wprowadza się w życie Taryfę Międzynarodową na przewóz osób i bagażu kolejami żelaznymi (TMO), zawierającą przedruk Konwencji Międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami żelaznymi (KMO), podpisanej w Rzymie dnia 23 listopada 1933 r. i ogłoszonej w Dzienniku Ustaw R. P. nr 35 z r. 1938, poz. 300 oraz ujednostajnione postanowienia dodatkowe ustalone przez Międzynarodowy Komitet przewozów kolejami żelaznymi.

§ 2. Równocześnie traci moc obowiązującą wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami Taryfa Międzynarodowa na przewóz osób i bagażu kolejami żelaznymi (TMO), ogłoszona w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych nr 7, z r. 1928 poz. 38.

§ 3. Konwencja Międzynarodowa o przewozie osób i bagażu kolejami żelaznymi (KMO), podpisana w Bernie dnia 23 października 1924 r., ogłoszona w Dzienniku Ustaw R. P. z r. 1928 nr 73, poz. 665 i 666 i przedrukowana w powołanej w § 2 Taryfie Międzynarodowej, pozostaje w mocy aż do odwołania w komunikacji z F i n l a n d i ą, G r e c j ą, H i s z p a n i ą i T u r c j ą.

§ 4. Taryfa, o której mowa wyżej w § 1, jest do nabycia w Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4 oraz w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych po cenie 1 zł za egzemplarz.

Nr H. P. I. 5/5.

Poz. 531. Taryfa Międzynarodowa na przewóz towarów kolejami żelaznymi (TMT).

§ 1. Z dniem 1 października 1938 r. wprowadza się w życie Taryfę Międzynarodową na przewóz towarów kolejami żelaznymi (TMT), zawierającą przedruk Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi (KMT), podpisanej w Rzymie dnia 23 listopada 1933 r. i ogłoszonej w Dzienniku Ustaw R. P. nr 89 z r. 1937, poz. 642, ujednostajnione postanowienia dodatkowe ustalone przez Międzynarodowy Komitet przewozów kolejami żelaznymi oraz lżejsze warunki przewozu przedmiotów wyłączonych od przewozu lub przyjmowanych do przewozu warunkowo na podstawie KMT.

§ 2. Równocześnie traci moc obowiązującą wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami Taryfa Międzynarodowa na przewóz towarów kolejami żelaznymi (TMT), ogłoszona w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych z r. 1928 nr 7, poz. 39.

§ 3. Konwencja Międzynarodowa o przewozie towarów kolejami żelaznymi (KMT), podpisana w Bernie dnia 23 października 1924 r. (ogł. w Polsce w Dzienniku Ustaw R. P. z r. 1928 nr 73, poz. 667) i przedrukowana w powołanej w § 2 Taryfie Międzynarodowej, pozostaje w mocy aż do odwołania w komunikacji z Finlandią, Grecją, Hiszpanią i Turcją.

§ 4. Taryfa, o której mowa wyżej w § 1, jest do nabycia w Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4 oraz w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych po cenie 4 zł za egzemplarz.

Nr. H. P. I. 3/36.

B/6. INNE SPRAWY KOLEJOWE.

Poz. 532. Zarządzenie Nr R.T.V.120/69 z dnia 15/IX. 1938 r. w sprawie ustanowienia cennika odszkodowań za uszkodzenie wagonów, urządzeń wagonowych i przyborów ładunkowych.

Na podstawie § 14 p. 16 i § 16 p. 43 Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (R. P. T.), obowiązującego od dnia 1 października 1938 r. ustanawia się następujący cennik odszkodowań za uszkodzenia wagonów, urządzeń wagonowych i przyborów ładunkowych:

Nr porz.	NAZWA PRZEDMIOTU	CENA zł	CENA gr
	I. Zestawy kołowe.		
1	Zestaw kół, nowy	900	—
2	Zmiana dwóch obręczy z obtoczeniem	285	—
3	Obtoczenie i oszlifowanie czopa	2	—
4	Obtoczenie dwóch obręczy jednym wiórem	3	—
5	Obtoczenie dwóch obręczy dwoma wiórami	5	—
	II. Maźnice.		
	a) Maźnica jednolita.		
6	Maźnica kompletna	90	—
7	Kadłub maźnicy	56	—
8	Pokrywa maźnicy	9	—
9	Pierścień uszczelniający do pokrywy	1	50
10	Panewka wylana białym metalem	20	—
11	Poduszka smarująca	2	50
12	Podstawa poduszki smarującej	3	—
13	Krążek uszczelniający (kurzochron)	4	—
14	Pokrywka wgłębienia na krążek uszczelniający z urządzeniem do umocowania	1	50
15	Pokrywa rewizyjna kompletna	1	50

Nr porz.	NAZWA PRZEDMIOTU	CENA zł	CENA gr
	b) Maźnica dwudzielna.		
16	Maźnica kompletna	56	—
17	Górna część maźnicy	23	—
18	Dolna część maźnicy	12	—
19	Pokrywka otworu smarnego	1	50
20	Krążek uszczelniający (kurzochron) drewniany	4	—
21	Panewka wylana białym metalem	20	—
22	Strzemię maźniczne	4	—
	III. Sprężyny nośne (resory).		
23	Sprężyna pionowa (resor)	85	—
24	Klin sprężyny	2	—
25	Opaska sprężyny	9	—
26	Koziołek sprężyny	16	—
27	Wieszak sprężyny (jedna łubka)	3	—
28	Sworzeń sprężynowy	2	—
29	Odbijak sprężynowy	3	—
30	Nakładka sprężynowa	3	—
	IV. Cięgło.		
	a) Cięgło do łączenia zapomocą sprzęgu miseczkowego.		
31	Hak cięgłowy z główką na końcu trzona do łączenia za pomocą sprzęgu miseczkowego	28	—
32	Prowadnik haka cięgłowego	10	—
33	Cięgiel krótki	16	—
34	Cięgiel długi	29	—
35	Sprzęgło miseczkowe	8	—
36	Sprężyna cięgłowa	21	—
37	Płyta oporowa sprężyny cięgłowej	6	—
38	Sworzeń prowadny przyrządu cięgłowego	5	—
39	Tulejka oporowa przyrządu cięgłowego	5	—
40	Wspornik (trzymak) przyrządu cięgłowego	13	—
	b) Cięgło do łączenia zapomocą sprzęgu klinowego.		
41	Główka haka z otworem	15	—
42	Hak cięgłowy krótki	19	—
43	Hak cięgłowy nawskrośny	43	—
44	Sprzęgło nasuwkowe	3	—
45	Płyta oporowa od sprężyny cięgłowej (wszystkich typów)	6	—
46	Sprężyna cięgłowa	21	—
47	Prowadnik haka cięgłowego	15	—
48	Klin do haka cięgłowego	1	50
49	Podkładka do haka cięgłowego	1	50
	V. Sprzęg.		
50	Sprzęg śrubowy kompletny ze sprzęgiem dodatkowym	80	—
51	Sprzęg śrubowy kompletny (typ normalny rosyjski)	32	—
52	Sprzęg śrubowy kompletny (typ ujednostajniony rosyjski)	64	—
53	Pałąk sprzęgu śrubowego	6	—

Nr porz.	NAZWA PRZEDMIOTU	CENA zł	CENA gr
54	Łubka sprzęgu śrubowego	5	—
55	Śruba sprzęgu śrubowego	11	—
56	Rączka sprzęgu	4	—
57	Sworzeń rączki sprzęgu	1	—
58	Opaska do rączki sprzęgu	2	—
59	Nakrętka sprzęgu	5	—
60	Pałąk sprzęgu dodatkowego	6	—
61	Hak sprzęgu dodatkowego	17	—
62	Sworzeń pałąka w sprzęgu dodatkowym	2	—
63	Sworzeń sprzęgu głównego	4	—
	VI. Zderzak.		
64	Zderzak kompletny	68	—
65	Pochwa zderzaka	21	—
66	Trzon zderzaka z tarczą wypukłą lub płaską	22	—
67	Nakrętka trzona zderzakowego	2	—
68	Podkładka pod nakrętkę trzona zderzakowego	1	—
69	Podkładka zderzakowa	5	—
70	Tulejka w podkładce zderzakowej	3	—
71	Krążek nadsprężynowy	2	—
72	Sprężyna zderzakowa	19	50
	VII. Ostoja wagonu.		
73	Ostojnica wagonu	300	—
74	Podłużnica środkowa	200	—
75	Czołownica	90	—
76	Poprzecznica pośrednia	27	—
77	Ukośnica długa	38	—
78	Ukośnica pomocnicza krótka	21	—
79	Wspornik obwodziny podłogi	17	—
80	Obwodzina podłogi (jedna)	60	—
81	Pręt podciągu, skośny	19	—
82	Pręt podciągu, poziomy	16	—
83	Słupek podciągu	13	—
84	Widły maźniczne	33	—
85	Wykłady maźniczne, komplet	11	—
86	Zwora wideł maźnicznych	3	—
87	Wspornik stopnia pojedyńczy z żelaznym stopniem	11	—
88	Wspornik stopnia podwójny z żelaznym stopniem	17	—
89	Stopień blaszany	3	—
90	Stopień drewniany	2	—
91	Uchwyt dla spinaczy	3	—
92	Ucho do linki	4	—
93	Szyna poddrzwiowa	19	—
94	Wspornik szyny poddrzwiowej	6	—
	VIII. Pudło wagonu krytego.		
95	Deska podłogowa	5	—
96	Deska dachowa	6	—
97	Deska ściany czołowej od 25 do 40 mm grubości	5	—
98	Deska ściany bocznej od 25 do 40 mm grubości	6	—
99	Deska ściany bocznej od 41 do 60 mm grubości	7	—
100	Pokrycie całkowite dachu blachą	155	—
101	Jeden arkusz blachy (1 × 2 m) na pokrycie dachu	8	—

Nr porz.	NAZWA PRZEDMIOTU	CENA zł	CENA gr
102	Pokrycie całkowite dachu brezentem	232	—
103	Pokrycie za 1 m²	10	—
104	Próg drzwiowy	6	—
105	Słupek narożny	21	—
106	Słupek drzwiowy przedni	23	—
107	Słupek drzwiowy tylny	19	—
108	Słupek pośredni ściany bocznej	20	—
109	Słupek pośredni ściany czołowej	23	—
110	Ściąg ukośny ściany bocznej	11	—
111	Zastrzał ściany czołowej	11	—
112	Obwodzina górna ściany bocznej	75	—
113	Krokiewka łukowa czołowa	22	—
114	Krokiewka łukowa pośrednia	12	—
115	Szafka do nalepek	4	—
116	Wspornik do latarni sygnałowej	3	—
	IX. Pudło wagonów niekrytych.		
117	Słupek narożny u węglarki	20	—
118	Słupek podwójny	30	—
119	Słupek drzwiowy	25	—
120	Kątownik słupka drzwiowego u węglarki	23	—
121	Kątownik krawędny ściany bocznej u węglarki	18	—
122	Obwodzina górna ściany człowej u węglarki	25	—
123	Ściana zdejmowana boczna lub czołowa platformy	45	—
124	Słupek ściany zdejmowanej bocznej lub czołowej platformy	8	—
125	Gniazdo do kłonicy lub słupka ściany zdejmowanej	5	—
126	Skobel (klamra) do kłonicy	4	—
127	Wał pazurowy lub kolanowy u węglarki	48	—
128	Łożysko wału pazurowego lub kolanowego	8	—
129	Hak zarzutny do wału pazurowego lub kolankowego	4	—
130	Zawiasa haka zarzutnego	4	—
131	Kółko do opony	1	50
132	Ściąg ścian bocznych	10	—
	X. Drzwi i przewietrzniki.		
133	Drzwi suwane wagonów krytych	115	—
134	Deska drzwiowa	3	—
135	Krążek drzwiowy	4	—
136	Trzymak krążka	5	—
137	Hak zarzutny drzwi suwanych	6	—
138	Uszko do haka drzwiowego	2	50
139	Uszko do zamknięcia celnego	2	50
140	Prowadnik drzwi górnych	12	—
141	Opórka drzwi do odbijaka	2	50
142	Odbijak drzwi sprężynowych	7	—
143	Rama drzwi (kątownik ramy drzwiowej)	15	—
144	Klapa do przewietrzania	19	—
145	Zawiasa do klapy	4	—
146	Zamykadło klapy przewietrznikowej	5	—
147	Skrzydło drzwi żelaznych bez zamykadła (u węglarki)	60	—
148	Skrzydło drzwi drewnianych bez zamykadła (u węglarki)	42	—
149	Zamykadło drzwiowe u węglarki	15	—
150	Zawiasa drzwi u węglarki	12	—
151	Prowadnik zasuwy drzwiowej u węglarki	3	—
152	Zakładka górna do zamknięcia drzwi	5	—

Nr porz.	NAZWA PRZEDMIOTU	CENA zł	CENA gr
	XI. Cysterna.		
153	Zmiana jednego płaszcza kotła cysterny	920	—
154	Zmiana jednej dennicy kotła cysterny	640	—
155	Zmiana dzwonu na kotle	500	—
156	Pokrywa dzwonu (komplet)	35	—
157	Zamykanie pokrywy dzwonu	12	—
158	Trójnik spustowy	22	—
159	Rura spustowa	15	—
160	Zawór wypustowy (wewnątrz kotła)	5	—
161	Pręt zaworu (długi)	10	—
162	Pręt zaworu (krótki)	2	50
163	Kółko pokrętne lub rękojeść do pręta zaworu	2	—
164	Kurek spustowy	44	—
165	Pokrywa ochronna kurka spustowego (blaszana)	6	—
166	Pokrywa ochronna kurka spustowego (żeliwna)	23	—
167	Stożek kurka spustowego	18	—
168	Pas przyciągający pionowy	15	—
169	Pas przyciągający ukośny (całkowity)	22	—
170	Drabinka	29	—
171	Poręcz do drabinki	9	—
	XII. Części Budki hamulcowej.		
172	Budka hamulcowa kompletna	220	—
173	Słupek narożny budki hamulcowej	23	—
174	Deska podłogowa budki hamulcowej	2	50
175	Poręcz pomostu budki hamulcowej z usztywniającym kątownikiem	14	—
176	Drzwi budki hamulcowej (kompletne)	38	—
177	Zamek drzwiowy budki hamulcowej (kompletny)	11	—
178	Klamka do drzwi (kompletna)	3	—
179	Szyba w okienku budki	0	50
180	Zatrzymka drzwi budki hamulcowej	3	—
181	Siedzenie dla hamulcowego z okuciem	10	—
182	Drabinka do budki hamulcowej	28	—
183	Osłona korby hamulcowej	12	—
	XIII. Hamulec ręczny.		
184	Korba hamulca ręcznego	8	—
185	Śruba hamulcowa	23	—
186	Nakrętka śruby hamulcowej	9	—
187	Prowadnik nakrętki śruby hamulcowej	11	—
188	Nakrętka ograniczająca skok hamulca	4	—
189	Pierścień ograniczający skok hamulca	3	—
190	Łożysko górne śruby hamulcowej	7	—
191	Łożysko sztorcowe śruby hamulcowej	8	—
192	Wkładka w łożysku sztorcowym (kamień)	4	—
193	Cięgiel śruby hamulcowej	5	—
194	Dźwignia hamulca ręcznego duża	15	—
195	Dźwignia hamulca ręcznego mała	12	—
196	Wał hamulcowy	66	—
197	Łożysko wału hamulcowego	11	—
198	Cięgiel hamulca ręcznego długi	21	—
199	Cięgiel hamulca ręcznego krótki	12	—
200	Nakrętka regulująca do cięgła	12	—
201	Pręt (drążek) naciskający do klocków hamulcowych	5	—
202	Obsada klocka hamulcowego	11	—
203	Klocek hamulcowy do obsady	11	—

Nr porz.	NAZWA PRZEDMIOTU	CENA zł	CENA gr
204	Klin do klocka hamulcowego	1	50
205	Wieszak klocka	12	—
206	Łożysko wieszaka klocka hamulcowego	6	—
207	Wspornik punktu stałego	9	—
208	Łącznik pionowy dźwigni hamulcowej	7	—
209	Dźwignia hamulcowa pionowa	10	—
210	Trójkąt hamulcowy	47	—
211	Wieszak dźwigni hamulcowej	6	—
212	Łożysko wieszaka dźwigni hamulcowej	5	—
213	Pałąk ochronny trójkąta hamulcowego	2	50
214	Pałąk ochronny cięgli	1	50
	XIV. Hamulec samoczynny o powietrzu sprężonym.		
215	Cylinder hamulcowy 8" kompletny	300	—
216	Cylinder hamulcowy 10" kompletny	450	—
217	Wspornik cylindra hamulcowego	45	—
218	Zawór rozrządczy	380	—
219	Zbiornik pomocniczy	140	—
220	Odpylacz	35	—
221	Odluźniacz	19	—
222	Kurek końcowy przewodu hamulcowego	38	—
223	Sprzęg hamulcowy (całkowite urządzenie dla jednego końca wagonu)	90	—
224	Kiszka hamulcowa bez osprzętu	15	—
225	Kiszka hamulcowa z osprzętem	52	—
226	Złączka kiszki hamulcowej do połączenia z przewodem powietrznym	3	—
227	Opaska zaciskowa kiszki	2	—
228	Złączka kiszki hamulcowej	15	—
229	Sprzęg ślepy z łańcuszkiem	4	—
230	Wieszak sprzęgu ślepego	1	50
231	Sprężyna odciągająca	18	—
232	Drążek odciągający	6	—
233	Przegub pośredni (pcłączenie drążka przycylidnrowego z dźwignią)	3	50
234	Skówka kiszki sprzęgowej pełna (cały osprzęt do jednego końca wagonu)	25	—
235	Nakrętka regulująca	7	—
236	Dźwignia o stałym punkcie obrotu	10	—
237	Dźwignia przycylindrowa	12	—
238	Wspornik (trzymak) dźwigni hamulcowych	13	—
239	Ochronnik kurka hamulcowego	11	—
240	Przewód (za 1 m bież.)	6	—
	XV. Urządzenie do klocków przesuwnych hamulców ręcznego i samoczynnego.		
241	Przełącznik klocka hamulcowego	7	—
242	Śruba dystansowa z nakrętką	1	50
243	Rurka dystansowa do śruby	1	—
244	Podtrzymywacz klocka hamulcowego (regulujący)	2	50
245	Sprężyna do podtrzymywania	1	50
246	Podkładka pod sprężynkę	1	—
247	Prowadnik podtrzymywacza z nakrętką, podkładką i zatyczką	3	50
	XVI. Części przenośne wagonów.		
248	Kłonica żelazna długa (bez łańcucha)	24	—
249	Kłonica żelazna krótka (bez łańcucha)	14	—

Nr porz.	NAZWA PRZEDMIOTU	CENA zł	CENA gr
250	Kłonica żelazna długa z łańcuchem	50	—
251	Łańcuch do kłonicy żelaznej	26	—
252	Kłonica drewniana z okuciem	14	—
253	Kłonica drewniana bez okucia	5	—
254	Zatyczka z łańcuchem do kłonicy	1	50
255	Łańcuch do kłonicy ławy pokrętnej	22	—
256	Sprzęg ogrzewczy pełny (kompletny)	120	—
257	Kiszka gumowa sprzęgu ogrzewczego bez okucia	25	—
	XVII. Opony.		
258	Za naprawę rozdartej opony bez użycia materiału dodatkowego — za każdy rozpoczęty metr szwu	1	—
259	Za naprawę opony z użyciem materiału dodatkowego w ilości:		
	a) od 1 cm² do 1000 cm²	4	—
	b) od 1001 cm² do 2500 cm²	7	00
	c) od 2501 cm² do 4000 cm²	10	00
	d) od 4001 cm² do 6000 cm²	14	00
	e) od 6001 cm² do 8000 cm²	18	00
	f) od 8001 cm² do 10.000 cm² (1 m²)	22	00
	Uwagi: a) koszt naprawy każdej opony należy obliczać oddzielnie, b) przy użyciu więcej materiału dodatkowego niż 1 m², koszt naprawy liczy się oddzielnie za każdy cały metr zużytego materiału i oddzielnie za część metra kwadratowego.		
260	za wprawienie jednego ucha lub naprawę uszkodzonego, bez podkładki	1	00
261	za wprawienie jednego ucha lub naprawę uszkodzonego, z podkładką	2	00
262	za namalowanie przez patron jednej litery lub cyfry bez względu na wielkość	0	50
263	za dostarczenie jednej opony do naprawni bez względu na rodzaj uszkodzenia	2	00

Powyższy cennik obowiązuje także na kolei Herby Nowe — Gdynia.

Zarządzenie wchodzi w życie z natychmiastową ważnością.

Nr R. T. V. 120/69.

Poz. 533. Zarządzenie Ministra Komunikacji w sprawie wprowadzenia dodatkowych terminów dostawy z mocy § 1 pkt 3 lit. b) Regulaminu Przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych.

Na podstawie § 11 pkt 3 lit. b) Regulaminu Przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych, obowiązującego od dnia 1 października 1938 r. wprowadza się z ważnością od 1 października 1938 aż do odwołania następujące dodatkowe terminy dostawy:

1) dla przesyłek zwyczajnych przeznaczonych dla stacji Kielce — 1 dzień,
2) dla przesyłek zwyczajnych nadawanych na stacjach portowych Gdynia i Gdańsk — 1 dzień,
3) dla przesyłek zwyczajnych przechodzących przez stację Tarnowskie Góry — 2 dni,
dla przesyłek zwyczajnych nadawanych na stacji Tarnowskie Góry lub przeznaczonych do tej stacji — 1 dzień,
4) dla przesyłek zwyczajnych przechodzących przez stację Katowice lub nadawanych na tej stacji — 1 dzień,
5) dla przesyłek zwyczajnych nadawanych na stacjach Chebzie, Chorzów i Hajduki — 1 dzień,

6) dla przesyłek nadawanych na stacji Bielsko lub przeznaczonych do tej stacji jako też przechodzących przez tę stację

pośpiesznych — 1/2 dnia
zwyczajnych — 1 dzień

7) dla przesyłek nadawanych na stacjach Kraków i Kraków Płaszów lub przeznaczonych do tych stacyj, jakoteż przechodzących przez te stacje

pośpiesznych — 1 dzień
zwyczajnych — 2 dni

8) dla przesyłek przechodzących przez stację Trzebinia na linię Siersza Wodna—Skawce i w tej linii

pośpiesznych — ½ dnia
zwyczajnych — 1 dzień

9) dla przesyłek zwyczajnych nadawanych na stacjach Lwów, Lwów Podzamcze, Lwów Łyczaków i Lwów Kleparów lub przeznaczonych do tych stacyj . . . . — 1 dzień,

10) dla przesyłek przechodzących przez stację Lwów

pośpiesznych — ½ dnia
zwyczajnych — 1 dzień.

Zarządzenie niniejsze unieważnia zarządzenia w sprawie obowiązujących na dniu 1 listopada 1937 r. dodatkowych terminów dostawy, ogłoszone w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych nr 49/1937, pod poz. 732.

Nr. R. T. XI. 277/13.

Poz. 534. Zarządzenie w sprawie skrócenia terminów wolnych od postojowego i podwyższenia postojowego na niektórych stacjach P. K. P.

Z powodu nadmiernego nagromadzenia się przesyłek zagrażającego prawidłowemu wykonywaniu przewozów, zarządza się z ważnością od 1 października 1938 r. aż do odwołania:

A) na podstawie § 14 p. 21 Regulaminu Przewozu przesyłek towarowych (R. P. T.), obowiązującego od 1 października 1938 r., skrócenie do 8-miu godzin służbowych terminu wolnego od postojowego dla naładowania przesyłek wagonowych

1) na torach ogólno-ładunkowych stacji Dębica,
2) środkami nadawców na stacji Szaflary;

B) na podstawie § 16 p. 44 powyżej wymienionego Regulaminu, skrócenie do 8-miu godzin służbowych terminu wolnego od postojowego dla wyładowania przesyłek wagonowych

1) na torach ogólno-ładunkowych stacyj:
a) Dębica
b) Zakopane, przy jednoczesnym podwyższeniu dla tej stacji postojowego o 100%;
2) środkami odbiorców na stacjach:
a) Rabka Zdrój,
b) Szaflary.

Równocześnie tracą ważność zarządzenia w powyższej sprawie ogłoszone w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych z roku 1938 nr 31, 40 i 41, a oparte na Regulaminie przewozu przesyłek toawrowych, obowiązującym do 30 września 1938 r.

Nr R. T. VI 180/34.

Minister Komunikacji.

(—) J. Ulrych.

II. OBWIESZCZENIA.

1) **Skrócenie terminów wolnych od postojowego dla przesyłek ładowanych i wyładowywanych na torach ogólno-ładunkowych stacji Dębica.**

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Krakowie, skróciła — na podstawie § 14, § 18 i § 16 p. 43 R. P. T. — z powodu nadmiernego nagromadzenia się przesyłek, termin wolny od postojowego dla przesyłek ładowanych i wyładowywanych na torach ogólno-ładunkowych stacji Dębica, do 8 godzin służbowych, z ważnością od 17 września aż do odwołania.

Zarządzenie powyższe zatwierdził Minister Komunikacji dnia 17 września 1938 r.

Nr. R. T. VI. 180/33.

---

2) **Podwyższenie opłaty za postojowe wagonów nierozładowanych terminowo na stacji Zakopane.**

Z powodu nadmiernego nagromadzenia się przesyłek niewyładowanych, zagrażającego prawidłowości przewozów, Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Krakowie podwyższyła — na podstawie § 16 p. 43 R. P. T. o 100% opłatę za postojowe wagonów nierozładowanych w terminie skróconym zarządzeniem ogłoszonym w Dzienniku Taryf ni Zarządzeń Kolejowych nr 31/1938, na stacji Zakopane. Podwyższone opłaty za postojowe obowiązują od 17 września aż do odwołania.

Zarządzenie powyższe zatwierdził Minister Komunikacji dnia 17 września 1938 r.

Nr R. T. VI. 180/32.

---

3) **W sprawie odchyleń w komunikacji z Włochami, Czechosłowacją, Szwajcarią, Szwecją, Węgrami, Łotwą, Jugosławią, Norwegią, Rumunią, Niemcami i Holandią od art. 17, 19 i 21 Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi, podpisanej w Rzymie dnia 23 listopada 1933 r.**

Urząd Centralny przewozów międzynarodowych kolejami żelaznymi w Bernie powiadomił o następujących odchyleniach od art. 17, 19 i 21 Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi, podpisanej w Rzymie dnia 23 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. nr 89 z r. 1937, poz. 642), które to odchylenia będą obowiązywały od dnia wejścia w życie wspomnianej Konwencji, tj. od dnia 1 października 1938 r. na podstawie art. 65 tej Konwencji:

A. W komunikacji z Włochami:

1. Zabrania się obciążać zaliczeniami, bez względu na wysokość kwoty, przesyłki pośpieszne i zwyczajne, pochodzące z Włoch, przeznaczone za granicę i na odwrót.

Jako wyjątek od tego zakazu dozwala się, by w komunikacji z Niemcami, Bułgarią, Danią, Francją, Norwegią, Holandią, Szwecją, Szwajcarią i Czechosłowacją przesyłki ponownie nadawane w obydwu kierunkach na włoskich stacjach granicznych mogły być obciążane zaliczeniami na kwotę równą opłacie za poprzedni przewóz koleją oraz drobnymi kosztami i opłatami za ponowne nadanie. W komunikacji z Danią, Francją, Norwegią, Holandią, Szwecją i Czechosłowacją wolno ponad to ponownie nadawane na włoskich stacjach granicznych przesyłki towarów łatwo ulegających zepsuciu obciążać zaliczeniami na kwotę równą kosztom dostarczanie lodu. Kwota ta nie może jednak przewyższać 300 lirów na przesyłkę.

2. Zakaz, o którym mowa wyżej pod 1, stosuje się również do zmian umowy o przewóz, zmierzających do obciążenia przesyłek zaliczeniami w drodze.

3. Zabrania się obciążać zaliczkami w gotowiźnie, bez względu na wysokość kwoty, przesyłki pośpieszne i zwyczajne, pochodzące z Włoch a przeznaczone do Bułgarii, Grecji, Węgier, Łotwy, Rumunii i Jugosławii.

Mogą być jednak obciążone zaliczkami w gotowiźnie na kwotę do 50 lirów przesyłki pośpieszne i zwyczajne, pochodzące z zagranicy i przeznaczone do Włoch, oraz pochodzące z Włoch i przeznaczone do Belgii, Danii, W. M. Gdańska, Estonii, Finlandii, Francji, Liechtenstein, Luksemburgu, Norwegii, Holandii, Polski, Portugalii, Szwecji, Szwajcarii, Czechosłowacji i Turcji.

Przesyłki pochodzące z Włoch i przeznaczone do Niemiec i na odwrót mogą być obciążone zaliczkami w gotowiźnie na kwotę nie przewyższającą 10 marek niemieckich. Jednakże przesyłki towarów łatwo ulegających zepsuciu ponownie nadawane z przeznaczeniem do Niemiec na włoskich stacjach granicznych i w ośrodkach kultury owoców i ogrodniczych Mediolanu, Werony, Padwy i Bolonii mogą być obciążone kosztami dostarczenia lodu, nawet jeżeli one przewyższają 10 marek niemieckich, najwyżej jednak do 300 lirów na przesyłkę.

B. W komunikacji z Czechosłowacją:

1. Przesyłki, pochodzące z Niemiec, przeznaczone do Czechosłowacji, nie mogą być obciążane żadnymi zaliczeniami.

2. Nadawcy nie wolno zmieniać umowy o przewóz, gdy chodzi o zaliczenia.

3. Odchylenie pod 1 nie obejmuje zaliczeń przy przesyłkach, nadanych do przewozu z przeznaczeniem do Czechosłowacji na stacjach ČSD, położonych na obszarze innym niż obszar Państwa czechosłowackiego, gdy chodzi o zaliczenia w wysokości poprzedniego przewoźnego, kosztów celnych, prowizji oraz kosztów płaconych przez ekspedytora na stacji granicznej za manipulację celną.

C. W komunikacji ze Szwajcarią:

1. Przesyłki towarowe, obciążone zaliczeniami i pochodzące ze stacyj położonych na Węgrzech z przeznaczeniem do Szwajcarii, nie mogą być przyjmowane do dalszego przewozu przez szwajcarskie przedsiębiorstwa przewozowe. Nadawcy tych przesyłek nie wolno zmienić umowy o przewóz o ile chodzi o ustanowienie zaliczenia.

2. Przesyłki zwyczajne i pośpieszne, pochodzące z Włoch, przeznaczone do Szwajcarii, nie mogą być obciążone żadnym zaliczeniem; zaliczki w gotowiźnie nie przewyższające 50 lirów są dozwolone.

Zakaz ten odnosi się również do zmian umowy o przewóz, zmierzających do obciążania przesyłek zaliczeniami w czasie przewozu.

D. W komunikacji ze Szwecją:

1. Przesyłki pośpieszne i pośpieszne przyśpieszone oraz zwyczajne, nadawane do przewozu na stacjach niemieckich, przeznaczone do stacyj szwedzkich, nie mogą być obciążane żadnymi zaliczeniami, ani też przewyższającymi 10 marek niemieckich zaliczkami w gotowiźnie.

Jednakże zaliczenia i zaliczki w gotowiźnie, obciążające przesyłki nie niemieckie, tranzytujące przez Niemcy, dopuszcza się bez ograniczeń pod warunkiem, że przesyłki nadano do przewozu na stacjach kolei niemieckiej Rzeszy, położonych poza terytorium niemieckim.

Dopuszcza się zaliczenia i zaliczki w gotowiźnie, obciążające przesyłki nadawane ponownie na granicznej stacji, położonej w Niemczech, pod warunkiem, że ta stacja graniczna może stwierdzić bez żadnej wątpliwości, że przesyłka pochodzi z kraju leżącego poza Niemcami.

2. Przesyłki pośpieszne i pośpieszne przyśpieszone oraz zwyczajne, pochodzące ze stacyj włoskich, przeznaczone do stacyj szwedzkich, nie mogą być obciążone żadnym zaliczeniem, ani przewyższającymi 50 lirów zaliczkami w gotowiźnie.

Dozwolone są jednak:

Zaliczenia, obciążające przesyłki ponownie nadawane na granicy włoskiej na kwotę równą poprzednim opłatom za przewóz, kosztom ekspedytorów i opłatom za ponowne nadanie, zaliczki w gotowiźnie na ogólną kwotę najwyżej 300 lirów na przesyłkę lub na odpowiednią kwotę w innej walucie, przypadające za koszty spowodowane dostarczeniem lodu dla przesyłek towarów łatwo ulegających zepsuciu przewożonych w wagonach lodowniach.

3. Przesyłki nie odpowiadające powyższym przepisom nie będą przyjęte przez graniczne stacje szwedzkie.

Nie jest dozwolona jakakolwiek zmiana umowy o przewóz, która by nie odpowiadała powyższym przepisom.

E. W komunikacji z Węgrami:

1. W rozumieniu pkt 1 a) art. 65: przesyłki nadane do przewozu na Węgrzech, przeznaczone do Turcji mogą być przyjęte do przewozu tylko z opłaconymi z góry kosztami przewozu do granicy węgierskiej.

2. W rozumieniu pkt 1 b) art. 65: przesyłki nadane do przewozu za granicą, przeznaczone do Węgier, nie mogą być przy wejściu do Węgier obciążone jakąkolwiek kwotą przekazaną na odbiorcę.

3. W rozumieniu pkt 2 art. 65: przesyłki nadawane do przewozu za granicą przeznaczone do Węgier nie mogą być obciążone zaliczkami w gotowiźnie ani zaliczeniami.

4. W rozumieniu pkt 3 art. 65: nadawcy nie wolno zmieniać umowy o przewóz o ile chodzi o opłacanie kosztów z góry i o zaliczenie w ten sposób, by dodatkowe zlecenie naruszało przepisy pod 1 do 3.

F. W komunikacji z Łotwą:

Przesyłki zwyczajne i pośpieszne oraz przesyłki ekspresowe nadawane za granicą i przeznaczone do jednej ze stacyj kolei łotewskich, nie mogą być obciążone żadnym zaliczeniem,

ani zaliczką w gotowiźnie i nadawcy nie wolno zmieniać umowy o przewóz o ile chodzi o ustanowienie zaliczenia (art. 65, pkt 1b, 3 KMT).

G. W komunikacji z Jugosławią:

1. Przesyłki przeznaczone do Jugosławii nie mogą być obciążone, przy ich wejściu do Jugosławii, żadnym zaliczeniem ani zaliczką w gotowiźnie. Zmiany umowy o przewóz o ile chodzi o zaliczenia nie są dozwolone.

2. Przesyłki pochodzące z Węgier, przeznaczone do Jugosławii, nie mogą być, przy ich wejściu do Jugosławii, obciążone żadnymi kosztami, a przy ich nadaniu do przewozu koszty przewozu mogą być opłacone z góry tylko do granicy Państwa jugosłowiańskiego.

H. W komunikacji z Norwegią:

Przesyłki pośpieszne, pośpieszne przyśpieszone i zwyczajne, pochodzące ze stacyj niemieckich (i austriackich) przeznaczone do stacyj norweskich, nie mogą być obciążone żadnym zaliczeniem ani też wyższą niż 10 marek niemieckich zaliczką w gotowiźnie. Zakazana jest również zmiana umowy o przewóz, zmierzająca do obciążenia kosztami wspomnianych przesyłek.

Ze względu na postanowienia układu kompensacyjnego włosko-norweskiego z dnia 2 lipca 1935 r. przesyłki pośpieszne i zwyczajne pochodzące z Włoch, przeznaczone do stacyj norweskich, nie mogą być obciążone jakimkolwiek zaliczeniem.

Zakaz ten stosuje się również do zmian umowy o przewóz, zmierzających do obciążenia zaliczeniami przesyłek podczas przewozu.

Zakaz ten nie stosuje się jednak, aż do nowego zarządzenia, do zaliczeń w gotowiźnie do wysokości około 50 lirów, które stanowią tylko zwrot nadawcy drobnych kosztów stosownie do zwyczajów handlowych.

Zaliczenia są dozwolone bez ograniczeń, gdy chodzi o przesyłki za bezpośrednimi listami przewozowymi, pochodzące z krajów położonych poza Włochami i nadane ponownie na stacjach włoskich.

I. W komunikacji z Rumunią:

1. Przesyłki przeznaczone za granicę mogą być frankowane przy nadaniu tylko w przypadkach, w których taryfy przewidują przymusowe frankowanie.

2. Nie wolno opłacać z góry przy przesyłkach przeznaczonych za granicę należności celnych płaconych zagranicznym urzędom celnym oraz kosztów oclenia.

3. Przesyłki nie mogą być obciążone, przy wejściu do Rumunii, żadnymi kosztami. Stacja przeznaczenia kolei rumuńskich pobierze przewoźne i opłaty dodatkowe tylko za odcinek od granicy rumuńskiej do stacji przeznaczenia.

4. Przesyłki przeznaczone za granicę lub do przywozu do Rumunii nie mogą być obciążone jakimkolwiek zaliczeniem; zaliczki w gotowiźnie nie są dozwolone.

5. Nadawcy nie wolno zmieniać umowy o przewóz o ile chodzi o frankowanie lub o zaliczenia.

J. W komunikacji z Niemcami:

Niemieckie zarządy kolejowe są upoważnione:

a) do wydania w drodze taryfowej dla całego ruchu towarowego (wraz z przesyłkami ekspresowymi) zakazu zaliczeń obciążających przesyłki pochodzące z zagranicy i przeznaczone do Niemiec.

W takim przypadku nadawcy nie wolno zmieniać umowy o przewóz o ile chodzi o zaliczenia;

b) do żądania w drodze taryfowej, aby

1. przesyłki wychodzące z Niemiec przeznaczone za granicę były frankowane aż do stacji granicznej, chyba że wysyła się je całkowicie nieofrankowane,

2. przesyłki pochodzące z zagranicy przeznaczone do Niemiec i tranzytem przez Niemcy były frankowane co najmniej do stacji granicznej (wejściowej).

Nadawcy nie wolno zmienić umowy o przewóz o ile chodzi o frankowanie przesyłek tego rodzaju. Zarządzenia wydane stosownie do powyższego upoważnienia pozostaną w mocy nawet w razie wejścia w życie nowej KMT.

K. W komunikacji z Holandią:

Nie dopuszcza się przesyłek pochodzących z Niemiec, obciążonych zaliczką w gotowiźnie wyższą niż 3 floreny holenderskie lub zaliczeniem bez względu na jego wysokość.

Nr H P. I 3/35.

4) **Kolejowy kurs walut zagranicznych.**

Na podstawie § 7 Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 580 z roku 1935), § 49 Regulaminu przewozu przesyłek towarowych (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 721 z roku 1931), art. 56 Konwencji Międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami żelaznymi z dnia 23 październiernika 1924 (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 665 z roku 1928) i art. 56 Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi z dnia 23 października 1924 (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 667 z roku 1928) ogłasza się kursy walut zagranicznych, według których kolej przerachowuje kwoty, wyrażone w obcych walutach, a uiszczane w walucie krajowej (kursy przeliczenia), oraz kursy, po jakich kolej przyjmuje zapłatę w obcej walucie (kursy przyjmowania) w wypadkach zarządzenia przyjmowania opłat również w walucie zagranicznej.

KOLEJOWY KURS WALUT ZAGRANICZNYCH.

Obowiązuje od dnia 14 września 1938 r., aż do odwołania:

Symbol waluty	1. Waluty obce (kursy przeliczenia):		2. Kursy złotego polskiego (kursy przyjmowania):	Symbol waluty
	Za 1 dolar złoty	8,92 zł	Za 100 złotych . 11.22 dolarów złotych	
0	Za 1 dolar St. Zjedn. Am. Półn. .	5,33 zł	„ „ „ . 19.00 dolarów St. Zjedn.	
1	Za 100 franków francuskich. . . .	14,65 zł	Am. Półn.	0
12	„ „ franków belgijskich	18.15 zł	„ „ „ . 700,00 franków francuskich .	1
2	„ „ franków szwajcarskich . . .	122,50 zł	„ „ „ . 566,00 franków belgijskich .	12
11	„ „ franków złotych	172.00 zł	„ „ „ . 83,50 franków szwajcarskich	2
3	„ „ guldenów gdańskich	100.00 zł	„ „ „ . 100,00 guldenów gdańskich .	3
4	„ „ koron czeskich	18,60 zł	„ „ „ . 550,00 koron czeskich . .	4
12	„ „ koron duńskich	116,00 zł	„ „ „ . 2600,00 lei rumuńskich . . .	5
12	„ „ koron norweskich	131,00 zł	„ „ „ . 362.00 lirów włoskich . .	6
12	„ „ koron szwedzkich	134,50 zł	„ „ „ . 113,00 litów litewskich. . .	
5	„ „ lei rumuńskich.	3,95 zł	„ „ „ . 47,75 marek niemieckich .	7
6	„ „ lirów włoskich.	28,15 zł	„ „ „ . 102,00 szylingów austriackich	9
	„ „ litów litewskich	90,00 zł	„ „ „ . 58.20 franków złotych . .	11
7	„ „ marek niemieckich	214,00 zł	„ „ „ . 835.00 dynarów jugosłowiańskich.	12
9	„ „ szylingów austriackich . . .	100,00 zł		
12	„ „ dynarów jugosłowiańskich	12,35 zł		
8	„ „ pengő złotych [1])	157,00 zł		
12	„ „ florenów holenderskich . .	292.00 zł		

[1]) Na skutek interwencji narodowego Banku węgierskiego kurs wprowadzony od dnia 18 czerwca 1936 r.

Nr F. D. IV. 126/17.

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje Administracja wydawnictw M. K. w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4, telef. 8-26-28 (Konto czekowe P. K. O. Nr 30 658).

Prenumerata wynosi kwartalnie: w Polsce — **10** zł, w pozostałych krajach — **1.50** dolara złotego. Pojedyńczy numer — **1** zł *).

Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyńcze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Za zmianę adresu opłata wynosi 50 gr.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: za stronę — **100** zł, ½ strony — **50** zł, ¼ strony **30** zł, ⅛ strony — **20** zł, 1/16 strony — **10** zł, drobne — po **20** gr na wyraz. Przy ogłoszeniach wielokrotnych — ze zniżką 20%.

*) Sprzedaż oddzielnych numerów odbywa się w Administracji wydawnictw M. K. oraz w składnicach taryfowych Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

Tłoczono z polecenia Ministra Komunikacji w Drukarni Państwowej w Warszawie. 101243